

Förbundets övriga synpunkter

Hallstahammars kommuns ställningstagande

Hallstahammars kommun instämmer med SKL. Hallstahammars kommun instämmer även med SKL om att problemen med lagstiftningen är många. Lagtexten är alldeles för kortfattad och oklar, det finns en bristande överensstämmelse mellan lagtext och förarbeten och det finns i förarbeten uttalade avgränsningar, bestämmingar och principer som inte reglerats i lagtexten. Detta medför en otydlighet och osäkerhet framförallt för den enskilde men även för kommunernas tjänstemän. En sådan bristande överensstämmelse mellan lagtext och förarbeten är även kostnadskrävande för kommuner och förvaltningsdomstolar då behovet av prejudicerande domar ökar. I dagsläget tar ett överklagande enligt LSS vid förvaltningsdomstolarna väldigt lång tid i genomsnitt drygt ett år.

Hallstahammars kommuns övriga synpunkter

Hallstahammars kommun vill uppmärksamma på reservation "Kvalité inom personlig assistans" av ledamoten Magnus Johansson (mp) där Magnus Johansson framför att kommittén valt att inte reglera hur mycket föräldrar, vid sidan av sitt ordinarie heltidsjobb, får tjänstgöra som personliga assistenter åt sina barn. Hallstahammars kommun framhåller att denna fråga vidare bör utredas och inte då endast vad gäller hur mycket föräldrar får tjänstgöra som personliga assistenter åt sina barn utan även frågan kring personlig assistans och vuxna. Hallstahammars kommun och andra kommuner har tidigare framfört till LSS-kommittén problematiken kring vuxna personer med utvecklingsstörning som bor tillsammans med förälder/nära anhörig och där de anhöriga är anställda som assistenter samtidigt som de är god man/förvaltare.

Även resonemang kring insatsen personlig assistans i förhållande till insatsen bostad med särskild service och daglig verksamhet har framförts till kommittén. I (prop. 1992/93:159) framhålls vikten av ett eget boende istället för att bo på *institution*. Även att många personer, trots att de är vuxna, bor kvar hos sina föräldrar och att dessa personer kan sägas sakna egen bostad i den meningen att de inte bor på ett sådant sätt att de kan leva ett eget och självständigt liv. Vidare sägs att alla människor, oberoende av stöd- och vårdbehov, ska ha rätt till en bostad med god tillgänglighet och god standard i en miljö som ger förutsättningar för ett aktivt deltagande i samhällslivet.

Vad gäller insatsen personlig assistans framhålls i samma proposition att personer som dagligen är mycket beroende av olika stödinsatser får *ett reellt inflytande* över sin egen livssituation. Personer som behöver mycket omfattande hjälp eller hjälp av mycket privat karaktär bör ges *ett avgörande inflytande* på vem som skall ge hjälpen och att *den enskilde själv skall kunna avgöra* på vilket sätt och i vilka situationer som hjälpen skall ges. Viktigt är också att *den enskilde själv* ges möjlighet att *överblicka hjälpens omfattning och varaktighet*. Ett flertal personer med utvecklingsstörning är beviljade LASS eller personlig assistans enligt LSS.

I många fall är det vuxna personer som fortfarande bor hos sina föräldrar/anhöriga och där de anhöriga är anställda som assistenter och även är god man/förvaltare. Vilket självbestämmande och inflytande har då den enskilde personen? Kan personer med en utvecklingsstörning själva avgöra på vilket sätt och i vilka situationer som hjälpen skall ges? Kan personen själv överblicka hjälpens omfattning och varaktighet? Det har också blivit vanligare att personer som är beviljade daglig verksamhet och senare får assistans slutar på sin dagliga verksamhet för att istället få fler assistanstimmar. De vuxna blir också kvarboende hos sina föräldrar/anhöriga. Vad händer då med "*vikten av ett eget boende istället för att bo på institution*" och "*rätten till en bostad med god tillgänglighet och god standard i en miljö som*